

Zitting 1981–1982

17 122 (R 1193)

Uitleveringsverdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika, met Bijlage; 's-Gravenhage, 24 juni 1980

B

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 23 juli 1981

Bij Kabinetsmissive van 7 mei 1981, nr. 65, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Justitie, mede namens de Minister van Buitenlandse Zaken, bij de Raad van State van het Koninkrijk ter overweging ahangig gemaakt een Uitleveringsverdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika (Trb. 1980, 111), met toelichtende nota.

1. De Raad van State van het Koninkrijk meent te moeten vaststellen, dat het criterium voor het weigeren van uitlevering vervat in de woorden «for political purposes» of «met een politiek oogmerk» (artikel 4, eerste lid van het verdrag) afwijkt van dat in artikel 10 van de Uitleveringswet, waarin is vereist dat er «een gegronde vermoeden bestaat, dat bij inwilliging van het verzoek de opgeëiste persoon zal worden vervolgd, gestraft of op andere wijze getroffen in verband met zijn godsdienstige of politieke overtuiging, zijn nationaliteit, zijn ras of de groep van de bevolking waartoe hij behoort».

De Raad dringt erop aan nader toe te lichten, waarom de laatste formulering, die vrijwel letterlijk is ontleend aan artikel 3, tweede lid van het Europees Verdrag betreffende uitlevering, niet in het onderhavige verdrag is opgenomen. Het college acht het wenselijk dat eveneens nader toegelicht

wordt of de Regering van de Verenigde Staten er blijk van heeft gegeven dat zij er mee instemt dat de grond tot weigering van een verzoek, daarin gelegen dat het is gedaan «for political purposes», in elk geval mede omvat de gronden genoemd in artikel 3, tweede lid van het Europees Verdrag betreffende uitlevering.

2. Hoewel het de Raad niet is ontgaan dat in de praktijk de weigeringsgrond vervat in artikel 5, derde lid van de Uitleveringswet soepel pleegt te worden gehanteerd, meent hij toch dat in de toelichtende nota dient te worden weergegeven, waarom een overeenkomstige bepaling niet in het verdrag is opgenomen.

3. Het college vraagt zich af of artikel 11, derde lid, impliceert dat aanhouding alleen plaats kan vinden indien voldaan is aan de voorwaarden, genoemd in artikel 13, tweede lid van de Uitleveringswet. In de toelichting op het artikel ware hierop in te gaan.

Een bepaling analoog aan artikel 11, derde lid van het onderhavige verdrag komt niet in het Europees Verdrag betreffende uitlevering voor, maar wel in het Beneluxverdrag aangaande de uitlevering. Toe te lichten ware, waarom in dit geval een bepaling is gekozen analoog aan die in het Beneluxverdrag, waaraan een bijzondere band tussen de betrokken landen ten grondslag ligt.

4. In de toelichtende nota is vermeld dat voor toepassing van artikel 2, vierde lid, sub a, vereist is, dat het misdrijf van artikel 140 Wetboek van Strafrecht is gepleegd. Deze verwijzing is niet juist in zoverre in het verdrag sprake is van het oogmerk «het strafbare feit» (enkelvoud) te plegen, terwijl artikel 140 spreekt over het oogmerk misdrijven (meervoud) te plegen. Uit de literatuur blijkt ook dat van meer dan één misdrijf sprake moet zijn. Het is wenselijk de toelichting op dit punt te wijzigen.

5. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State van het Koninkrijk geeft U in overweging goed te vinden, dat bedoeld Verdrag wordt overgelegd aan de beide Kamers der Staten-Generaal en aan het vertegenwoordigend lichaam van de Nederlandse Antillen, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State van het Koninkrijk,
W. Scholten

**Lijst van redactionele kanttekeningen,
behorende bij het advies nr. 810715/5
van de Raad van State van 23 juli 1981**

– De in de toelichtende nota op bladzijde 3 vermelde zinsnede «de grens van de strafbaarheid van uitleveringsdelicten» is onbegrijpelijk. Wellicht wordt bedoeld: de grens van de mogelijkheid tot uitlevering bij delicten strafbaar met.

– Het op bladzijde 7, onderste regel van de toelichtende nota vermelde artikel 12, vierde lid, bestaat niet. Te lezen ware: artikel 12, derde lid.

– De juiste aanduiding van het op bladzijde 8 van de toelichtende nota gememoreerde verdrag is: Overeenkomst inzake misdrijven en bepaalde andere handelingen begaan aan boord van vliegtuigen.

– Op bladzijde 10, vijfde regel van de toelichtende nota dient het woord «woordelijk» te vervallen.